

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko C. P., M. P. i S. P.
o ustalenie nieważności testamentu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].
z dnia 2 marca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania;**
- 3) przyznaje adw. M. W. - W. z od Skarbu Państwa - Sądowi Apelacyjnemu w [...]. wynagrodzenie w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł - podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług - za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących

rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka J. R. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 2 marca 2015 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia stwierdzić należy, iż nie zostały przez skarżącą przedstawione wystarczające motywy, które pozwalają na uznanie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tych elementów nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącą uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jeśli uwzględni się, że stanowisko Sądu drugiej instancji odnośnie do braku po stronie powódki interesu prawnego do wytoczenia powództwa o ustalenie nieważności testamentu opiera się na ugruntowanym i niekwestionowanym w tym zakresie także w piśmiennictwie prawniczym stanowisku Sądu Najwyższego wyrażonym w orzeczeniach powołanych przez Sąd drugiej instancji. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi

kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera przekonującej argumentacji prawnej, że oczywiście błędne było stanowisko Sądu Okręgowego, że interesu prawnego do wytoczenia powództwa ustalającego nie nabywa uczestnik postępowania o stwierdzenie nabycia spadku w związku z upływem terminu, o którym mowa w art. 679 § 1 k.p.c.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 99, art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c. Natomiast w przedmiocie przyznania adwokat M. W.-W. z od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...]. wynagrodzenia za niepłaconą pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, stosownie do zgłoszonego wniosku, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 19 zw. z § 13 ust. 4 pkt 2, § 6 pkt 6 i § 2 ust. 2-3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).